

Отговорник: ON

Преюдициални въпроси

1. Отговаря ли въздушен превозвач — който съгласно член 5, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ е длъжен да предоставя помощ в съответствие с член 9, параграф 1, буква б) от посочения регламент — на основание на този регламент за вредите в резултат от нараняване на пътника, което същият е претърпял поради небрежност от страна на служители на предоставения от въздушния превозвач хотел?
2. При отрицателен отговор на първия въпрос:

Ограничават ли се задълженията на въздушния превозвач съгласно член 9, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 261/2004 до осигуряването на хотел на пътника и поемането на разходите за настаняването, или въздушният превозвач отговаря за настаняването като такова?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7р том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 12 юли 2019 г. — A/Latvijas Republikas Veselības ministrija

(Дело C-535/19)

(2019/C 328/29)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa (Senāts)

Страни в главното производство

Жалбоподател: А

Отговорник в касационното производство: Latvijas Republikas Veselības ministrija

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли да се счита, че публичното здравно обслужване е включено в понятието „обезщетения за болест“ по смисъла на член 3, параграф 1, буква а) от Регламент № 883/2004 ⁽¹⁾?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, допустимо му ли е с оглед на член 4 от Регламент № 883/2004 и член 24 от Директива 2004/38 ⁽²⁾ и с цел да се избегнат непропорционални искания за социалните обезщетения, предвидени, за да се гарантира здравното обслужване, държавите членки да отказват такива обезщетения — които се отпускат на техните граждани и на членовете на семейството на граждани на Съюза с качеството на работник, намиращи се в същото положение — на граждани на Съюза, които към съответния момент нямат качеството на работници?
- 3) При отрицателен отговор на първия въпрос, допустимо ли е с оглед на членове 18 и 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз и на член 24 от Директива 2004/38 и с цел да се избегнат непропорционални искания за социалните обезщетения, предвидени, за да се гарантира здравното обслужване, държавите членки да отказват такива обезщетения — които се отпускат на техните граждани и на членовете на семейството на граждани на Съюза с качеството на работник, намиращи се в същото положение — на граждани на Съюза, които към съответния момент нямат качеството на работници?

- 4) Съвместимо ли е с разпоредбата на член 11, параграф 3, буква д) от Регламент (ЕО) № 883/2004 положение, при което на гражданин на Европейския съюз, който упражнява правото си на свободно движение, се отказва правото да ползва публични здравни услуги, финансирани от държавния бюджет, във всяка от засегнатите в разглеждания случай държави членки?
- 5) Съвместимо ли е с разпоредбите на член 18, член 20, параграф 1 и член 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз положение, при което на гражданин на Европейския съюз, който упражнява правото си на свободно движение, се отказва правото да ползва публични здравни услуги, финансирани от държавния бюджет, във всяка от засегнатите в разглеждания случай държави членки?
- 6) Трябва ли законосъобразността на пребиваването по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Директива 2004/38 да се разбира в смисъл, че предоставя на дадено лице право на достъп до системата за социална сигурност, както и в смисъл, че може да бъде основание за изключването на това лице от социалната сигурност? По-конкретно, трябва ли в разглеждания случай да се счита, че тъй като заинтересованото лице има пълно здравно застрахователно покритие — което представлява едно от предварителните условия за законосъобразност на пребиваването съгласно Директива 2004/38 — може да бъде обоснован отказът това лице да бъде включено в системата за здравно обслужване, финансирана от държавата?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82).

⁽²⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

**Преюдициално запитване от Landgerichts München I (Германия), постъпило на 15 юли 2019 г. —
Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband
e.V./Telefonica Germany GmbH & Co. OHG**

(Дело C-539/19)

(2019/C 328/30)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht München I

Страни в главното производство

Ищец: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Ответник: Telefonica Germany GmbH & Co. OHG

Преюдициален въпрос

Трябва ли членове 6а и 6д, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 531/2012 ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че от 15 юни 2017 г. доставчиците на мобилни съобщителни услуги трябва да прилагат автоматично за всички клиенти регулираната тарифа за роуминг съгласно член 6а от Регламент (ЕС) № 531/2012, независимо дали до тази дата тези клиенти са имали регулирана тарифа или специалната, така наречена алтернативна тарифа за роуминг?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 531/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2012 година относно роуминга в обществени мобилни съобщителни мрежи в рамките на Съюза (ОВ L 172, 2012 г., стр. 10) в редакцията съгласно Регламент (ЕС) 2015/2120 (ОВ L 310, 2015 г., стр. 1).